

Studienævn:
*Kørt ud på et
sidespor*

Kritik fra studerende s. 10-11

Slutspurt:
*Optur? Nedtur?
Svedetur?*

Aflevering af bacheloropgave s. 12-13

#3
juni
2014

Parkering på AU:
*Pullert eller
bom(mert)?*

Hvor svært kan det være? s. 6-7

OMNIBUS

Aarhus Universitets avis

#3, årgang 2
juni 2014
omnibus.au.dk

Ekspert- gruppen klar med diagnose

AU skal finde en kur mod den centralisering og standardisering, som er gået for vidt efter reorganiseringen af universitetet.

s. 3-5

læs i dette nummer:

Ekspertgruppen klar med diagnose <i>Centraliseringen og standardiseringen er gået for vidt på Aarhus Universitet</i>	side 3-5
»Jeg er bange for, at listen med problemer er meget lang« <i>Formanden for analysepanelet om arbejdet med at skulle prioritere de problemer, som ekspertgruppen peger på i sin rapport.</i>	side 5
Fint skal det være ... <i>Ny parkeringsløsning i Universitetsparken. Pullert eller bom(mert)?</i>	side 6-7
Drop sit-downs – sæt jer i stedet ved mødebordet <i>Synspunkt af to studerende fra Mat/Fys StudenterRåd, der opfordrer Studenterrådet til at skrive ned for retorikken og op for samarbejdet.</i>	side 8
Operalskende hurtiglæser med flair for uddannelse <i>AU's nye prorektor for uddannelse glæder sig til at samarbejde med studerende og undervisere. Fremdriftsreformen er hun derimod knap så begejstret for.</i>	side 9
Studienævn kørt ud på et sidespor <i>Studerende mener, de blev sat uden for indflydelse i arbejdet med at reformere studieordning.</i>	side 10-11
»Det hele er bare fuck med udråbstegn efter!« <i>Omnibus har fulgt to studerende i den sidste slutspurt frem mod afleveringen af deres bachelorprojekt.</i>	side 12-13
TEMA: På vej mod nye horisonter <i>Presset på forskerne for at skaffe eksterne bevillinger er øget, og AU's forskere har sendt rekordmange ansøgninger til EU's rammeprogram for forskning, Horizon 2020.</i>	side 14-17
Er der flest VIP'er eller TAP'er blandt de 70 højest lønnede på AU? <i>Døm selv – omnibus.au.dk bringer listen med titler på de 70, der får mest i løn.</i>	side 18
AU-studerende til præsidentvalg i Ukraine <i>Agneth Sørensen har været valgobservatør under det omdiskuterede præsidentvalg i konfliktramte Ukraine.</i>	side 19
Noter	side 20-21
Studerendrevet konsulentfirma – med egen makrelordning <i>23 AU-studerende driver konsulentfirmaet Junior Consult ved siden af studierne.</i>	side 22-23
Kantineanmeldelse: »Kemiske Eva kan helt sikkert noget« <i>Anmelderne boltrede sig i salatbaren i Kemisk Kantine. Eneste hår i suppen var en tør bolle og en kedelig bøf.</i>	side 24

Ti dage før afleveringsfristen mangler Gunilla Knudsen at skrive tre fjerdedele af sit bachelorprojekt, mens Sidse Birk (billedet) pønser på at sende sit projekt til korrektur hos to veninder og til faglig feedback hos en medstuderende. **Omnibus** fulgte dem i slutspurten frem mod afleveringen 30. maj.

s. 14-17

AU's forskere har sendt rekordmange ansøgninger for at få del i de mange millioner i EU's nye rammeprogram for forskning, Horizon 2020. Presset for at hente eksterne bevillinger er steget de seneste år, og derfor har AU denne gang forsøgt at koordinere indsatsen.

Hos Junior Consult skaber de studerende deres egne studiejobs og løser forskellige konsulentopgaver, men der bliver også tid til frokosthygge over en makrelmad og til fredagsøl.

kolofon

omnibus.au.dk

Omnibus udgives af Aarhus Universitet seks gange om året til universitetets studerende og ansatte. Omnibus har redaktionel frihed og redigeres uafhængigt af serieressorer hos nogen gruppe ved Aarhus Universitet.

Redaktionen
Vi modtager meget gerne input. Ring, skriv, eller kig forbi redaktionen:
Omnibus
Fuglesangs Allé 4,
bygning D (2623), lokale D2a
8210 Aarhus V
Telefon: 8715 3619
omnibus@au.dk

Lotte Bilberg, (lobi)
ansvarshavende redaktør
Telefon: 8715 3619
Mobil: 5133 5344
lobi@au.dk

Marie Groth Andersen, (mga)
journalist
Telefon: 8715 3058
Mobil: 5133 5053
mga@au.dk

Sara Rosenkilde Kristiansen, (srk)
studentskribent
sark@au.dk

Foto
Lars Kruse, fotograf
lk@au.dk

Jesper Rajs, fotograf
jesperrais@au.dk

Anders Trærup, fotografelev
avt@au.dk

Maria Randima, fotografelev
mrbs@au.dk

Korrektur
Charlotte Boel, kommunikationsmedarbejder
cbo@au.dk

Oversættelse
Peter Lambourne, oversætter
peter@lambourne.dk

Produktion
vahl@nikolaisen

Oplag
15.000

ISSN 2245-9456

Distribution
Intern post på Aarhus Universitet.
Den nyeste udgave af *Omnibus* kan findes i standere og kantiner overalt på universitetet.

Announcer
Telefon: 8715 3619
Mail: omnibus@au.dk

In English, please!

Omnibus is published in English as a web-based newspaper.

Just scan the code with your smartphone if you'd like to read the newspaper in English.

You can also find the English version at omnibus.au.dk/en

AARHUS
UNIVERSITET

Ekspertgruppen klar med diagnose:

Centraliseringen og standardiseringen er gået for vidt på Aarhus Universitet

PROBLEMER ER STRUKTURELLE Universitetsledelsen skal finde en kur mod den centralisering og standardisering, der efter ekspertgruppens diagnose er gået for vidt på Aarhus Universitet.

af Lotte Bilberg
fotos: Anders Trærup

Morgensolen stråler ind gennem vinduet til Torben M. Andersens kontor på Institut for Økonomi her kort før, ekspertgruppen sætter sidste punktum i den med spænding ventede rapport om de organisatoriske og administrative problemer på AU, som den har fået i opdrag at identificere af universitetsledelsen.

Vi har i runde tal fået 800 sider kommentarer fra medarbejdere i forbindelse med det spørgeskema, vi sendte til dem. Jeg kan ikke huske på stående fod, hvor mange af dem, der har sagt, at deres kommentarer må offentliggøres, men det er i hvert fald mere end halvdelen af dem, der har skrevet til os.

Torben M. Andersen,
professor

Ekspertgruppen har kun haft omkring tre måneder til at analysere problemerne, og at komme efter Torben M. Andersens bløge kulør har han da heller ikke haft megen tid til at sidde med professorbenene strakt ud foran sig i en liggestol i løbet af foråret, hvilket sandsynligvis også gælder for resten af den fire mand og en kvinde store gruppe plus dens sekretariat.

Strukturelle problemer

Ekspertgruppens analyse er resulteret i den overordnede diagnose, at der er strukturelle problemer på AU. Professorens sammenfatter det på følgende måde:

»Selvfølgelig har der været nogle børnesygdomme, selvfølgelig har der været nogle voldsomme omstillinger, som tager tid – og hvor man kommer til at lave fejl i processen – men når det er sagt, er der noget galt strukturelt på AU. Og dermed er der også nogle fundamentale ting, som ledelsen bør se på, hvilket ikke bliver en let opgave, for der findes ikke et *magic touch*, der kan gøre det hele fantastisk.«
Torben M. Andersen fortsætter:

»Skal jeg bruge et billede, vil jeg sige, at det er helt klart, at man er kommet for langt ud i den ene side af vejen.«

Og den side af vejen er centralisering som resultat af reorganiseringen?

»Ja, det er centralisering og standardisering. Antager vi rent hypotetisk, at vi kunne søge i alt, hvad der er blevet sagt og skrevet i forbindelse med vores problem-analyse, ville det være de to ord, der kommer op med den højeste score.«

Ekspertgruppe stiller diagnose

Ekspertgruppen har haft i opdrag at stille en diagnose og diskuterer i rapporten de væsentligste problemer, som den har identificeret gennem sin omfattende analyse.

Analysepanel kommenterer

Analysepanelet bestående af repræsentanter for medarbejdere og studerende får mandag 2. juni rapporten, som den sender videre med sine kommentarer til universitetsledelsen onsdag 16. juni.

Universitetsledelsen beslutter kuren

Universitetsledelsen vil efter at have modtaget den kommenterede rapport konferere om, hvor stærke medikamenter den finder det nødvendigt at tage i brug for at kurere organisationsbesværet på 85-årige AU. Universitetsledelsens kur vil blive sendt i høring blandt medarbejdere og studerende, sandsynligvis lige efter sommerferien.

Vi har talt med rigtig mange, og det er et gennemgående træk, at vi har modt nogle, der er voldsomt engagerede i forhold til deres arbejde. Og det er uanset, hvor de er placeret i organisationen. Man kommer med sine synspunkter – og nu er det jo en problemanalyse, så der har selvfølgelig været fokus på problemer. Men vi har oplevet en konstruktiv kritik. Man påpeger problemer, men man smider ikke bare det hele fra sig på bordet. Det må være godt for ledelsen at vide, at den har en skare af medarbejdere, som har voldsomt engagement, stolthed og interesse i deres arbejde på AU.

Torben M. Andersen,
professor

fakta

Find link til rapporten på forsiden af omnibus.au.dk fra mandag 2. juni efter kl. 15.00.

Også de mange kommentarer, som medarbejdere og studerende har bidraget med til analysen, vil blive publiceret inden for de næste par uger. Ekspertgruppen oplyser, at kommentarerne ikke offentliggøres sammen med rapporten, fordi gruppen lige skal have tid til at sikre sig, at ingen er nævnt ved navn – eller at dem, der er kommet med kommentarer, ikke kan genkendes på noget specifikt i forbindelse med deres udsagn.

Læs mere om ekspertgruppens problemanalyse på de næste sider. ➤

Omnibus har slået ned på tre områder, som ekspertgruppen har behandlet i sin problemanalyse. Professor Torben M. Andersen svarer på den baggrund på en række spørgsmål i forbindelse med organiseringen af administrationen, nærværende ledelse og særlige forhold for de enheder, der geografisk er placeret længst væk fra Aarhus.

Åbent møde

Medarbejdere og studerende inviteres til åbent møde med præsentation af ekspertgruppens rapport og analysepanelets kommentarer til rapporten.

Onsdag 18. juni kl. 10-12

Stakladen
Nordre Ringgade 3
8000 Aarhus C

Medarbejdere og studerende vil få mulighed for at stille spørgsmål.
Mødet livestreames.

Program

- Velkomst ved rektor Brian Bech Nielsen
- Præsentation af ekspertgruppens rapport ved formand for ekspertgruppen, professor Torben M. Andersen
- Præsentation af analysepanelets kommentarer til rapporten ved formand for analysepanelet, professor Jørn Flohr Nielsen
- Den videre proces ved rektor Brian Bech Nielsen

Kilde: Presseenheden. AU

»Vi har ikke opdaget noget, som ingen andre har opdaget«

ADMINISTRATION Ekspertgruppen har skullet tage stilling til, om den organisation og den administration, ledelsen har opbygget, understøtter målene med den faglige udviklingsproces.

Hvor er problemerne størst?

»Vi siger universitetet, fordi vi forudsætter, at det er en homogen størrelse, men der har det været en fantastisk oplevelse for ekspertgruppen at få mulighed for at forstå, hvor stor spændvidden er på AU. Jeg begynder med at sige det, fordi svaret på dit spørgsmål er kompliceret, da vi står i forskellige situationer, alt efter om vi beskæftiger os med undervisning, forskning eller forskningsbaseret myndighedsbetjening og myndighedsrådgivning. Og når vi har en situation med de her forskelligheder – sammenholdt med et ønske om en standardisering af 90 procent af ydelserne fra administrationen, sådan som det er udtrykt i forbindelse med den faglige udviklingsproces – er det en væsentlig del af hele problemkomplekset.«

Hvordan er det mere konkret kommet til udtryk i ekspertgruppens analyse?

»Jeg kan sige det sådan, at de forskelligheder peger på, at der er nogle ting omkring organiseringen af det administrative, der ikke er helt hensigtsmæssigt i forhold til at understøtte kerneaktiviteterne. Og det var selvfølgelig målsætningen i forbindelse med den faglige udviklingsproces, men der kan vi altså se, at der er nogle problemer.«

Hvad er det for problemer?

»De videnskabelige medarbejdere peger på, at de ikke ved, hvem de skal henvende sig til i systemet. Og de er ikke sikre på, at de administrative medarbejdere forstår deres virkelighed. Omvendt oplever mange af de administrative medarbejdere, at deres arbejde ikke bliver værdsat nok af den øvrige organisation.«

Meget af det, du siger her, kan man også læse i APV'en.

»Ja, det kan man, og jeg tror ikke, at vi på den måde har opdaget noget, som ingen andre har opdaget. Men forhåbentlig vil man, når man ser vores rapport, sige, at vi har været i stand til at bringe overblik over problemerne. Og tænkt dem ind i forhold til, hvad det er i organiseringen, der skaber problemerne. Dermed begynder man også at nærme sig nogle ting, som man kunne overveje at lave om.« *(lobi)*

Forståelsen er et større problem end afstanden

MYNDIGHEDSBETJENING

Ekspertgruppen har spurgt medarbejdere på AU's forskellige lokaliteter rundt om i landet, om de oplever særlige problemer knyttet til den geografiske placering adskilt fra den øvrige del af universitetet.

Hvad har I fået af svar?

»Jeg kan sammenfatte det på den måde, at geografi betyder selvfølgelig noget i forhold til, hvor tæt man er på 8000 Aarhus C, men det er faktisk ikke det, der er det vigtigste for dem, der arbejder på andre lokaliteter. Vi hører klart fra alle dem, vi har talt med, at manglende forståelse for det, man laver – hvis man laver noget andet end klassiske universitetsaktiviteter – er et større problem.«

Hvad peger de på i den forbindelse?

»Det er det med de standardiserede administrative løsninger, hvor de ikke føler, at der er taget hensyn til dem – at der ikke er plads til deres behov i tilstrækkeligt omfang i den administrative struktur. Samtidig gør strukturen det svært for dem at få lavet de tilpasninger, der er nødvendige for dem. Så det er klart, at spørgsmålet om nærhed får en anden dimension, når det også handler om geografi.«

Har I været inde på de forskellige vilkår for klassiske forskere og forskere fra de tidligere sektorforskningsinstitutioner?

»Vi har oplevet problemstillingen på den måde, at nogen føler sig klemte, fordi de er kommet ind i et system med en stillingsstruktur, hvor man forskningsmæssigt skal kvalificere sig – og det kan være svært, hvis dagligdagen er, at du skal levere forskningsbaseret myndighedsrådgivning og myndighedsbetjening. Og det gør det ikke lettere for dem, der er i den situation, at de er kommet ind i systemet på et tidspunkt med faldende basismidler – og hvor flere og flere bevillinger skal søges i stigende konkurrence.« *(lobi)*

Institutedere savner tid til faglig ledelse

INSTITUTTER Institutedernes manglende tid til faglig ledelse er et af deres største problemer, fortæller professor Torben M. Andersen.

»Vi har interviewet alle institutledere, og målsætningen om, at de primært skal arbejde med faglig ledelse, holder ikke i praksis. Det er ikke deres virkelighed. Det administrative tager det meste af deres tid. Omvendt er det vigtigt for dem at have den faglige legitimitet i miljøerne i forhold til at agere, som de nu skal i de sammenhænge. Mange institutledere føler også, at de kommer i klemme, fordi deres medarbejdere oplever, at nogle administrative løsninger ikke er de rigtige – og samtidig er det ikke institutlederen, der egentlig beslutter det. Så der er klare spændinger på det felt.«

Hvad peger de selv på kunne være en løsning på problemet?

»Ja, det er måske også en ting, som ikke har været tænkt helt igennem i forbindelse med reorganiseringen: Hvad er institutlederens rolle på relativt store institutter? De mener med faglig ledelse selvfølgelig ikke, at de skal drive et specifikt forskningsprojekt, men mere, at de får muligheden for at udstikke nogle faglige rammer, som giver deres medarbejdere mulighed for at blomstre.«

Hvorfor kan de ikke det i dag?

»Der er det gennemgående svar, at det når de aldrig til. Jeg skal lige understrege, at det her hænger tæt sammen med, hvor påvirket man har været på institutterne af reorganiseringen, for der er stadigvæk stor forskel på størrelsen af institutterne.« *(lobi)*

»Jeg er bange for, at listen med problemer er meget lang«

PRIORITERING Analysepanelet, der består af repræsentanter for medarbejdere og studerende, har nu til opgave at prioritere de problemer, som ekspertgruppen peger på i sin rapport, inden panelet sender en kommenteret rapport videre til universitetsledelsen.

stitut for Marketing og Organisation, den seriøse mine på igen, for der skal ikke herske tvivl om, at analysepanelet ser med stor alvor på den forestående opgave, som Jørn Flohr Nielsen definerer på følgende måde:

»Medlemmerne af analysepanelet skal nu have mulighed for at sætte sig ind i rapporten, og de skal have mulighed for at gå tilbage til deres bagland for at vurdere vigtigheden af de generelle eller specielle problemer, ekspertgruppen peger på i sin rapport.« Han fortsætter:

»Og så vil det være vores opgave at prioritere, for jeg er bange for, at vi kommer til at stå med en meget lang liste med problemer, der blandt andet kan variere fra hovedområde til hovedområde. Vi håber, at vi kan være med til at hjælpe ledelsen ved at pege på, hvilke problemer vi mener, den skal tage fat på så hurtigt som muligt.«

Repræsenterer forskellige interesser

Jørn Flohr Nielsen forventer, at medlemmerne på en

af Lotte Bilberg

foto: Anders Trærup

Omnibus møder professor Jørn Flohr Nielsen kort for ekspertgruppen offentliggør sin rapport.

»Jeg må sige, at ud fra de informationer, vi har fået til dato, har ekspertgruppen i meget høj grad levet op til det brede kommissorium«, siger professoren.

Så holder han inde – og det glimter bag Jørn Flohr Niensens briller, da han fortsætter:

»Vi ved ikke meget konkret om resultaterne af undersøgelsesarbejdet på nuværende tidspunkt. Faktisk spøger vi i analysepanelet med, at det eneste, vi har hørt fra ekspertgruppen, er, at der skulle være nogle problemer på Aarhus Universitet ...«

Generelle problemer?

Så tager professoren, der har sin daglige gang på In-

række møder kan nå til enighed om, hvad der er vigtigst at få formidlet videre til universitetsledelsen.

»Analysepanelet er med vilje bredt sammensat som et politisk organ, der repræsenterer forskellige interesser, så det kan godt tænkes, at der vil være en vis uenighed, som vil kunne afspejles i kommentarerne til ledelsen. Men indtil videre er det gået fint med samarbejdet, for vi er alle sammen på det rene med, at hvis det her skal have en effekt, skal vi opnå en vis enighed indbyrdes og med ledelsen om grundlaget for at komme videre.«

Ledelse kun moralsk forpligtet

Jørn Flohr Nielsen siger om universitetsledelsens forpligtelse til at følge de prioriteringer, som panelet kommer med i den kommenterede rapport:

»Vi har ikke mulighed for at forpligte ledelsen på nogen måde. Så når vi har afleveret rapporten med vores kommentarer, er ledelsen kun moralsk forpligtet til at reagere på den.«

PULLERT ELLER BOM(MERT)? Ved etableringen af et nyt parkeringsanlæg foran AIAS var æstetikken i højsædet. Men anlægget har kostet buler, skrammer og rynker i panden. Efter en række tekniske forbedringer skulle anlægget nu virke. Alligevel er det taget ud af drift, for bilisterne skal først lære at bruge det.

Fint skal det være ...

af Marie Groth Andersen
fotos: Lars Kruse

Institutsekretær Helle Nielsen kigger ud af sit kontorvindue på Sektion for Sygepleje. Det er ikke Vennelystparkens grønne plæner, hendes blik falder på. Det er parkeringsanlægget lige nedenfor på pladsen mellem AIAS og Sektion for Sygepleje. I månedsvis har hun været vidne til, hvordan kolleger i bil er kørt på anlæggets pullerter og piller. Hvordan anlægget gentagne gange er taget ud af drift. Og hun har været vidne til mange møder rundt om pullerten mellem leverandøren af anlægget og AU's tekniske personale. Hun undrer sig:

»Hvor svært kan det være at bygge et parkeringsanlæg? Hvorfor skal der gå mere end ti måneder, uden det kommer ordentligt i drift?«

Æstetisk løsning

Flere steder benytter AU sig af rød-hvide bomme for at reservere parkeringspladser til universitetets gæster og medarbejdere. Men for AU's relativt nyetablerede prestigeprojekt AIAS blev AU Planlægning og C.F. Møllers Tegnstue enige om en mere æstetisk løsning. Parkeringspladsen er afskærmet af mørkegrå metalpiller, og i stedet for en rød-hvid bom spærres indkørslen af en pullert, der forsvinder ned i jorden, når en bil med ret til at benytte pladsen passerer.

»Omkring AIAS har vi forsøgt at hæve det arkitektoniske niveau, og en pullert skæmmer noget mindre end en bom. Generelt skal vi også være påpasselige med de installationer, vi laver i Universitetsparken, fordi vi risikerer, at parken bliver fredet, hvis de løsninger, vi vælger, skæmmer parken,« forklarer konstitueret sekretariatschef i AU Planlægning, Berit Kornbæk.

Teknisk udfordret

Det har imidlertid krævet en række justeringer, før parkeringsanlægget var helt driftsdygtigt. De mørkegrå piller var svære for bilisterne at se i vintermørket, så de er blevet markeret med tynde refleksbånd og lys ved indkørslen. Sensoren i asfalten, der registrerer, når en bil er på vej ud fra anlægget, var ikke stærk nok, så den har leverandøren måttet udskifte. Parkeringsanlægget skulle programmeres til at kunne kommunikere med to forskellige sikkerhedssystemer. Endelig var pullerten programmeret til at være nede i et bestemt antal sekunder, hvorefter den returnerede. Det er ændret, så den nu er nede, så længe sensoren kan registrere, at en bil er på vej hen over pullerten.

Nærvæd og næsten ...

I løbet af de seneste måneder har flere af institutsekretær Helle Niensens kolleger været i karambolage med anlægget. En af dem er Annesofie Lunde Jensen, der er ph.d.-studerende ved Institut for Folkesundhed.

»Jeg kørte på en pille en sen aften. Jeg var ellers meget opmærksom på, at jeg skulle undgå at ramme den. De er i samme højde som bilen og mørkegrå, så de er svære at se i mørket, og det var før, der kom refleksbånd på. Jeg nåede lige at tænke »Pyh, nu er jeg

Hvor svært kan det være? Institutsekretær Helle Nielsen har fra sit kontorvindue været vidne til kollegers kollisioner med det problemramte parkeringsanlæg foran AIAS og til de mange møder mellem AU's tekniske personale og leverandøren.

Medarbejderne på Institut for Folkesundhed har fulgt med i foljetonen omkring parkeringsanlægget – og deler deres iagttagelser med kollegerne.

forbi.« men pludselig kunne jeg høre pillen ridse bilens ene side.«

Annesofie Lunde Jensen meldte dog ikke skaden til AU eller sit forsikringselskab, da hendes bil er gammel.

»Men det er da ærgerligt, når nu jeg netop koncentrerede mig om at komme udenom.«

Fik odelagt undervognen

Værrer gik det for rengøringsassistent Inge Nielsen en formiddag i april. I forvejen var hun utryk ved at benytte anlægget, da flere kolleger havde fået skader på deres biler.

»Men der var ingen pladser udenfor anlægget, og så måtte jeg forsøge. Teknikerne havde jo også sagt, at anlægget skulle virke.«

Ved udkørslen fra anlægget kørte Inge Nielsen frem mod pullerten, fordi lyset var grønt og pullerten nede. Men før hun nåede hen over den nedsænkede pullert, kørte den retur op under motorrummet på hendes bil og odelagde derved undervognen.

»Det er forfærdeligt. Jeg bor i Ajstrup og skal møde kl. 5 om morgenen, og så tidligt kører der ikke busser. Så jeg er dybt afhængig af min bil.«

Skaden har kostet 55.000 kroner at få udbedret. Det er endnu ikke afklaret, hvem der skal betale for skaden.

En ting er materiel skade ...

Fra receptionen hos Lægerne Vennelystparken har sygeplejerske Helle Fallesen også fulgt problemerne med parkeringsanlægget fra første parket.

»Der var en ambulance, der påkørte en af pillerne, fordi ambulanceføreren simpelthen ikke kunne se pillen. Den kunne ikke køre herfra, så her måtte vi ringe efter en ny ambulance. Heldigvis var det ikke så akut, at patienten kom i livsfare.«

Episoden har fået hende til at frygte det værste:

»Det, der bekymrer mig mest, er, hvis vi får brug for at tilkalde en ambulance til en patient, som akut skal videre med blå blink til hospitalet ved livstruende tilstande. Ambulancen skal igennem anlægget for at komme til en indgang, der er bred nok til at få baren igennem. Men tænk, hvis pælen ikke vil køre ned, eller hvis den kører op i bunden af ambulancen, så den ikke kan køre videre. Så kan det jo i yderste konsekvens koste menneskeliv.«

Ringelæg eller ringe bilister?

Sammen med flere andre medarbejdere har institutsekretær Helle Nielsen flere gange gjort AU's tekniske personale opmærksom på problemerne med anlægget.

»Jeg har kendskab til mindst 12 biler, der er blevet beskadiget ved påkørsel af anlægget på den ene eller anden måde. Det tyder på, at det er anlæggets indretning

og ikke bilisternes køreegenskaber, det er galt med.«

En anden bekymring melder sig også hos institutsekretæren:

»Hvem betaler for alt dette? For alle ændringer og reparationer af anlægget, for skaderne på folks biler og alle de arbejdstimer, der er gået med det? Er det mine skattepenge, der går til det? Er det AU, der skal betale? Og så i en tid, hvor vi har sagt farvel til hundredvis af ansatte.«

Kun kendskab til fire sager

Berit Kornbæk fra AU Planlægning har ikke hørt om tilfældet med ambulancen og har kun kendskab til, at fire bilister er kørt på anlægget.

»Der er kun rettet henvendelse til os i forbindelse med fire sager. I to af sagerne er erstatningsansvaret anerkendt og rettet sig mod leverandøren af anlægget. I de to øvrige sager er erstatningsansvaret afvist, idet der har været tale om fejlbetjening af anlægget fra bilisternes side.«

Hovedparten af udgifterne til de tekniske justeringer har ligget hos entreprenøren, fortæller hun.

Sådan skal det gøres

Anlægget skulle nu fungere uden problemer. Alligevel er det sat midlertidigt ud af drift. For AU Planlægning har udarbejdet en udførlig manual om brugen af anlægget, som sendes rundt til brugerne.

»Da flere af sagerne har handlet om brugsfejl fra bilisternes side, har vi besluttet at tage anlægget ud af drift, mens vi giver kommunikationen omkring brugen af anlægget en tur mere. For vi vil helst ikke have flere af de her sager,« siger Berit Kornbæk.

Irriterende sag

Conor Leerhøj, der er teknisk chef på Health, har fulgt sagen om parkeringsanlægget tæt de seneste måneder. Efter at leverandøren har rettet de sidste fejl og mangler ved installationen, er det nemlig ham, der er ansvarlig for den daglige drift af anlægget. Og med det besvær, der har været med anlægget i de seneste måneder, er det en opgave, han går til med en vis påpasselighed.

»Jeg synes, det har været en irriterende sag. Og jeg kan da bestemt godt forstå medarbejdernes frustration. Men nu virker anlægget, og inden jeg overtager driftsansvaret for det, gennemfører jeg en grundig test sammen med mine medarbejdere for at være helt på den sikre side. Skulle der herefter være problemer med anlægget, er det mig, folk skal kontakte.«

Helle Nielsen,
institutsekretær

Drop sit-downs – sæt jer i stedet ved mødebordet

synspunkt

af Bo Tranberg, formand for Mat/Fys StudenterRåd, og Christian Kraglund Andersen, forhenværende formand for Mat/Fys StudenterRåd

illustration: Louise Thrane Jensen

Tilbage i efteråret 2013 skete der noget fantastisk på Institut for Fysik og Astronomi. Studerende med særlig motivation fik mulighed for at supplere den normale undervisning med et talentforløb, der var frivilligt og åbent for alle. I første nummer af *Omnibus* fra i år blev der bragt en historie om forløbet, og kort fortalt var de studerende aldeles tilfredse med forløbet. Desværre gælder denne begejstring ikke for alle. Studenterrådet protesterede oprindeligt højt over disse forløb, men modsat vores hovedorganisation besluttede vi i Mat/Fys StudenterRåd (MFSR) at gå i dialog med ledelsen ved Science and Technology (ST), og resultatet er et forløb som rigtig mange, selv i Studenterrådet, synes er godt.

Kigger man fremad, står Aarhus Universitet over for en række udfordringer både internt og i forhold til nationalpolitiske dagsordner. Derfor synes vi, det er vigtigt, at Studenterrådet skruer ned for retorikken og i stedet samarbejder mere konstruktivt med både de lokale fagråd og universitetsledelsen for at sikre de bedste løsninger. Vi har som henholdsvis forhenværende og nuværende formand for MFSR sammen med vores fagråd en lang tradition for dialog og samarbejde med ledelsen på ST med solide resultater til følge.

Et eksempel på en aktuel udfordring for AU er det stadigt stigende optag af studerende. Vi oplever på ST, at grænsen snart er ved at være nået. Der er simpelthen ikke mere plads i bygningerne. Derfor er vi glade for den debat, der blev startet af Københavns Universitet (KU) i starten af marts. KU foreslog et generelt karakterkrav på alle de uddannelser, der i forvejen ikke er adgangsbegrænsede. Forslaget er ikke den bedste løsning, men det er et godt udgangspunkt for en debat mod en løsning, som alle parter synes om. Desværre kom debatten på AU ikke. Vores repræsentanter i toppen af studenterorganisationen var hurtigt ude med en letkøbt

retorik om, at sådanne forslag er elitære og ikke hører hjemme på universitetet. Det fremmer ikke ligefrem debatten og dialogen.

Studenterrepræsentanterne i bestyrelsen stemte nej til AU's budget for 2014 blot for at sende et signal om, at man ikke accepterede de store besparelser. Ledelsen forsøgte at imødekomme de ansatte og studerende, men desværre undlod de studerendes repræsentanter at imødekomme ledelsen. En sådan reaktion får ikke besparelseskravene til at forsvinde. Men måske får den de studerendes indflydelse til at forsvinde.

Den næste store udfordring kommer i forbindelse med Kvalitetsudvalget. Udvalget er kommet med en række radikale forslag, som aldrig får deres gang på jord, for eksempel forslaget om en 4-årig bacheloruddannelse, der blandt andet vil modarbejde internationaliseringen af de danske universiteter. Men betragtningen om en kobling til erhvervslivet og forslag om erhvervskandidater skal ikke nødvendigvis afskrives. Derfor er det helt skørt at lave en stor demonstration mod alle udvalgets forslag med nemme flokler og flotte overskrifter. Diskussionen om de relevante forslag fra udvalget skal tages, og for at få det bedste resultat skal ledelse og studerende indgå i konstruktiv dialog.

Vi opfordrer derfor til, at man i fremtiden udfører færre manifestationer og sit-downs og erstatter dem med flere uformelle diskussioner med ledelsen omkring fremtidens udfordringer for universitetet. Debat og diskussion om fremtidens universitet er vigtigere end flokler, der kan råbes højt på Klosterortorv.

Er du enig?

Er Studenterrådet mere til paroler end resultater? Eller har de to debattører helt misforstået det politiske spil? Kommentér synspunktet på omnibus.au.dk

AU's nye prorektor for uddannelse, Berit Eika, er frisk på at gøre status efter sine første 100 dage i den nye stilling. »Det kunne faktisk være sjovt. Der forventer jeg at have et godt overblik over, hvordan der skal prioriteres, og hvordan vi skal gå videre.«

Operaelskende hurtiglæser med flair for uddannelse

NY PROREKTOR FOR UDDANNELSE Berit Eika har beskæftiget sig med uddannelse i 18 år og glæder sig til samarbejdet med studerende og undervisere. Fremdriftsreformen er hun derimod ikke så begejstret for, hun forstår de studerendes bekymring over reformen og ser det som en af sine første opgaver at afbøde de værste effekter ved den nye politik.

af Marie Groth Andersen
foto: Lars Kruse

Hvad kan AU bruge en prorektor for uddannelse til?

»Det er et meget kraftigt signal, AU sender. Som uddannelsesperson gennem de seneste 18 år synes jeg, det er fantastisk, at vi så bevidst sætter fokus på uddannelse. Men det skal ikke bare være på et overordnet strategisk plan. Vi skal tage udgangspunkt i den gode forskningsbaserede undervisning baseret på faglighed, engagement fra både underviser og studerende, pædagogisk tænkning og kvalifikationer.

Lige nu er der stort fokus på inddragelse på AU, og her har jeg en konkret rolle i at sørge for, at medarbejdere og studerende bliver inddraget. Dem, der kommer til at mærke det hurtigst, vil være studieledere og studienævne, som jeg kommer til at indgå i dialog med som noget af det første.«

Vi kender din pendant på Københavns Universitet, Lykke Friis, har du skelet til hende for inspiration til do's and don'ts i din nye rolle?

»Vi har forskellige profiler. Jeg ser hende som en dygtig prorektor, der blandt andet er god til at sætte den politiske dagsorden, og jeg glæder mig til at samarbejde med hende.«

Er du de studerendes rektor, som de skal gå til med idéer og kritik?

»Nej, jeg er ikke kun de studerendes prorektor.

For god uddannelse og undervisning sker i et samspil mellem studerende og undervisere og handler om at skabe synergi mellem forskning og uddannelse. Desuden er rektor også meget optaget af uddannelse. Men jeg kan være en indgangsvinkel for de studerende, og jeg vil jo være i stærk kontakt med både studienævne og studieledere.«

Hvilke opgaver glæder du dig mest til at haste dig over – og hvilke opgaver går du til med en vis respekt?

»Jeg går generelt til alle mine nye opgaver med ydmyghed og respekt. Men jeg glæder mig til at inddrage de studerende og underviserne i arbejdet med at skabe forskningsbaserede uddannelser af høj kvalitet. Jeg beklager, at fremdriftsreformen er vedtaget. Men nu er den en realitet, og så ser jeg det som min opgave dels at afbøde de negative effekter, dels at forsøge at få noget godt ud af den. Jeg forstår til fulde de studerendes bekymringer over reformen, blandt andet i forhold til deres muligheder for fremover at investere tid i at skabe et godt studiemiljø ved for eksempel at engagere sig i studienævnarbejde, Kapsejlads, fredagsbar osv.

Derudover vil jeg gerne se på, hvordan vi kan udvikle Blackboard som supplement til undervisningen, hvor studerende kan supplere deres forberedelse med tests og onlinekurser, så de møder underviseren med et højere niveau end i dag.«

Berit Eika kort fortalt

Alder: 56 år

Uddannelse: Læge, ph.d. og har en master i medicinsk pædagogik og sundhedsinformatik. Udnævnt til professor i medicinsk pædagogik i 2005 og udnævnt til prodekan for uddannelse på Health i 2011.

Sidst, jeg var oppe i det røde felt, var fordi: Jeg glemmer hurtigt fortrædelighed, men det har sikkert været et mor-datter-skænderi med min teenagedatter.

Min yndlings-app er: Det må være *Weekendavisen*, som jeg læser både elektronisk og på papir. Det er dejlig weekendafslapning.

Årets sommerferie går til: ... Mols, hvor jeg lige har fået bygget et sommerhus. Det er fantastisk at være ude i Mols Bjerge. Her går jeg ture og cykler jeg på min racercykel.

Jeg kan ikke få det bedre, end når jeg: ... lytter til opera og gerne Wagner. Jeg er vild med opera – en tur i operaen, så er jeg høj.

De færreste ved, at jeg: ... har en ekstremt høj læsehastighed. Jeg tog en test for et par år siden og fandt ud af, at jeg læser utroligt hurtigt. Jeg kan læse en bog på et døgn, uanset om det er en fagbog eller en roman.

Studienævn kørt ud på et sidespor

STUDENTERINDFLYDELSE Arbejdet med en ny studieordning på bacheloruddannelsen i erhvervsøkonomi endte i en rodet proces, hvor de studerende i studienævnet følte sig sat uden for indflydelse. Det har fået dem til at stemme mod studieordningen og til at kritisere processen. En kritik, som det øvrige studienævn har tilsluttet sig.

af Marie Groth Andersen

»Vi har ikke før oplevet at blive sat så meget udenfor i noget så vigtigt.« Sådan lyder ordene fra Philip Bjerre Andersen, der er studentermedlem af studienævnet for erhvervsøkonomi og næstformand i Academic Business Council.

Situationen, han beskriver, er den nylige reform af studieordningen for bacheloruddannelsen i erhvervsøkonomi, som studienævnet i slutningen af februar blev bedt om at tage stilling til.

Oprindeligt var det først planen at ændre uddannelsen i 2015. Men på grund af fremdriftsreformen skulle studieordningen alligevel ændres inden studiestart 2014, derfor blev processen fremskyndet.

Det førte til et komprimeret forløb, hvor Institut for Økonomi og Institut for Marketing og Organisation, som sammen udbyder uddannelsen, skulle blive enige om fordelingen af fag og ECTS-points på uddannelsen. Langt hen ad vejen nåede parterne til enighed.

Inddraget til start

»Op til studienævnsmødet den 28. februar var vi studerende meget inde over processen sammen med studienævnetsformanden og institutlederne, og vi fremlagde et forslag til et kompromis mellem de to institutter, som dekanatet lagde frem til endelig beslutning i studienævnet,« forklarer Philip Bjerre Andersen.

Nævnet vedtog forslaget. Men i kulissen ulmede en tvist mellem de to institutter om fordelingen af ECTS-points. På en uddannelse, som er en af AU's største med mange studerende, kan selv få ECTS-points have stor betydning for et instituts økonomi.

3. marts fejede dekanatet studienævnets beslutning af bordet, og herefter blev de studerende koblet af processen.

Dekan trækker i håndbremsen

»Vi fik en mail fra dekanen, hvor han skriver, at han er nødt til at trække i håndbremsen og ikke kan godkende en ny struktur, som der ikke synes at være faglig enighed om mellem de to institutter. Herefter startede dekanen, prodekanen og de to institutledere deres egen proces. En topstyret proces, hvor vi studerende blev sat helt udenfor,« fortæller Philip Bjerre Andersen.

Præcis hvad tvisten mellem de to institutter handlede om, fik de stu-

derende ingen forklaring på. Men de blev først inddraget igen, dagen før det nye kompromisforslag skulle vedtages i slutningen af marts.

»Mest fordi vi krævede at få indblik i processen, inden vi skulle tage en beslutning på mødet dagen efter.«

Formand fik ingen begrundelse

Formanden for studienævnet, Erik Strøjer Madsen, der er studieleder og lektor på Institut for Økonomi, fik heller ikke nogen nærmere begrundelse for, at forslaget pludseligt blev taget af bordet, men siger om situationen:

»Institutterne og fakultetet sidder på ressourcerne, mens vi sidder på godkendelsen af det faglige. Hvis vi i nævnet vedtager noget, der ikke er økonomi bag, så hænger det jo ikke sammen. Og hvis ledelsen ikke længere står ved deres forslag, så kan vi i studienævnet ikke gøre så meget ved det, der skal jo være ledelsesmæssig opbakning bag en ny reform af studieordningen.«

I den videre proces frem mod et nyt kompromisforslag blev han ligesom de studerende ikke inddraget.

»Det har bestemt ikke været nogen skøn proces. Den har været fremskyndet på grund af fremdriftsreformen, og det betyder, at vi ikke har kunnet gennemføre den proces, nævnet ellers har vedtaget at gennemføre ved denne type sager, hvor vi for eksempel kunne høre af-tagerpaneler og dimittender.«

Ukvalificeret beslutningsgrundlag

At der hverken har været tid til at høre aftagerpaneler, se på frafaldsanalyser eller spørge studerende, hvorfor de har valgt eller fravalgt uddannelsen, bekymrer også de studerende i studienævnet.

»Vi føler ikke, at vi har haft et kvalificeret beslutningsgrundlag. Og fordi vi ikke har været inddraget i hele processen, er det svært for os at vurdere den nye studieordning. Det er ikke tilfredsstillende for os. Det er uheldigt, at vi studerende ikke er blevet inddraget i slutprocessen, for vi er vigtige for at sikre uddannelseskvaliteten,« siger Philip Bjerre Andersen.

Fem stemte imod

I slutningen af marts fik dekanatet i samarbejde med institutterne, men altså uden de studerende, et nyt kompromisforslag klar til en ny studieordning. Et forslag, som studienævnet skulle tage endelig stilling til 28. marts.

For at udtrykke deres utilfreds-

”

Det har bestemt ikke været nogen skøn proces. Den har været fremskyndet på grund af fremdriftsreformen, og det betyder, at vi ikke har kunnet gennemføre den proces, nævnet ellers har vedtaget at gennemføre.

*Erik Strøjer Madsen,
formand for studienævnet*

hed med den forhastede proces og den manglende inddragelse besluttede de studerende at stemme imod forslaget. Eller det vil sige, fem af de seks studerende i nævnet vendte tomten ned til forslaget. Dermed gik det kun lige med nød og næppe igennem med de andre medlemmers stemmer.

»Hvis vi alle seks stemte imod den nye studieordning, ville vi komme til at tage de nye studerende som gidsler, fordi vi så ville ende i en situation, hvor der muligvis ikke ville foreligge en studieordning, når de nye studerende skulle begynde til september. Så vi valgte denne pragmatiske løsning til at manifestere vores utilfredshed,« siger Philip Bjerre Andersen.

De studerendes kritik fremgår tydeligt af referatet fra mødet. Her fremgår det også, at de øvrige medlemmer af studienævnet, herunder formand Erik Strøjer Madsen, tilsluttede sig kritikken.

Formanden tilføjer dog, at han ikke deler de studerendes bekymring omkring kvaliteten af den nye studieordning.

»Jeg synes, det er en god studieordning, det er endt med, og at vi har fået et meget bedre studie ud af det,« siger Erik Strøjer Madsen.

Må ikke danne præcedens

Oplevelsen af at blive kørt ud på et sidespor bekymrer dog stadig de studerende. Især, fordi studienævnet er det eneste forum,

hvor de har direkte indflydelse på deres eget studie.

»Hvis de i ledelsen slipper godt af sted med det én gang, så ...« Philip Bjerre Andersen tøver:

»Denne sag må bare ikke danne præcedens,« siger han med eftertryk.

Dekan svarer ikke

Omnibus har kontaktet institutleder på Institut for Økonomi Allan Würtz og institutleder på Institut for Marketing og Organisation Karen Brunso for en kommentar. Begge henviser til dekan på BSS Svend Hylleberg. Omnibus ville gerne have spurgt dekanen, hvorfor han besluttede at intervenere i beslutningsprocessen ved at trække det vedtagne forslag af bordet. Hvad tvisten mellem de to institutter mere konkret handlede om. Og

hvorfor de studerende ikke blev inddraget i den sidste del af processen, når de indledningsvis havde været en del af den. Dekanen er trods gentagne henvendelser ikke vendt tilbage med en kommentar.

hvad siger vedtægterne?

Studienævnets opgaver og beføjelser er fastsat af standardforretningsorden af 29. oktober 2012 for studienævn.

Her står blandt andet i § 3, at studienævnet har til opgave at udarbejde forslag til og ændringer af studieordning.

Om studienævnets beslutningskompetence står der i § 4, stk. 2, at der ikke må »foretages delegation af afgørelser af indholdsmæssig stor vigtighed og afgørelser om fastlæggelse/ændring af praksis. Herudover kan der ikke delegeres afgørelser i så stort omfang, at studienævnet i realiteten overflødiggøres.«

af Sara Rosenkilde Kristiansen
fotos: Maria Randima

Sidse Birk og Gunilla Knudsen fik begge en skæv start på deres bachelorprojekter.

Gunilla Knudsen er kommet et år for sent i gang med sit bachelorprojekt. Dels fordi hun flirtede med statskundskab et semester, og dels fordi hun valgte at stå for konfirmationsforberedelse i en kirke frem for at tage et valgfag.

Omvendt er Sidse Birk kommet et semester for tidligt i gang med sit projekt. Hun studerer religionsvidenskab og var begyndt på et tilvalg i retorik.

»Det var bare ikke mig, så jeg droppede ud og starter i stedet på nordisk sprog og litteratur efter sommerferien.«

Hendes bachelorsemester blev rykket frem, så hun undgik en pause mellem studierne. Oveni det fik hun to valgfag på religionsvidenskab, hvis eksaminer lå midt i maj.

»Det er selvfølgelig træls, at det hele falder sammen. Heldigvis vidste jeg godt, hvad opgaven skulle handle om, da jeg har været frivillig studentermedhjælp på et forskningsprojekt og kunne bruge data derfra.«

Norah Jones og hjemlig hygge

Hjemme hos Gunilla Knudsen lyder der rolige toner fra Norah Jones i anlægget, og der er bøger både på skrivebordet og i sofaen. Hele semestret har hun udelukkende fokuseret på sit bachelorprojekt.

»Jeg skriver om synd og skam i forhold til selvet i det senmoderne samfund,« fortæller hun.

Hun sidder og nørkler med at sammenligne, hvordan begreberne bruges og forstås i dag i forhold til, hvordan de bruges i bibelen.

»Mine arbejdsdage er ofte fra kl. 8 til 23, dog med længere pauser undervejs. Jeg bruger nok samlet 8-10 timer dagligt, men kan ikke finde ud af at arbejde koncentreret fra kl. 8 til 16.«

Det er svært for hende at lade opgaven ligge. Hun vender hele tiden tilbage og finpudser sætningerne.

»Jeg er ret flyvsk, og det afspejles i min arbejdsproces. Det er svært for mig at overskue hele opgaven på én gang. Jeg skriver små brudstykker og samler hele puslespillet som det sidste.«

Lidt af en slow starter

Selvom Sidse Birk er presset på tid, tager hun det hele meget roligt.

»Jeg har en meget laissez-faire-

tilgang til projektet. Hver dag laver jeg en plan for næste – jeg kan ikke overskue at tænke mig til en hel opgave på én gang. Når jeg har nået min plan for dagen, holder jeg fri.«

To do-listen tager normalt fire timer at komme igennem. Hun arbejder hjemme og sætter pris på rolige morgener i lejligheden, hvor væggene er fyldt med boghylder og et gammelt klaver, der står i hjørnet. Det kan godt være op ad formiddagen, før computeren bliver tændt.

Hendes opgave er baseret på interviews med en række præster og kommende ægtepar. Hun bruger dem til at undersøge ritualforståelsen i folkekirken og mødet mellem kirken og borgere

de det færdige billede. Det er nu, hameren falder, og alt skal skrives ned. Jeg kommer i tvivl om, hvorvidt jeg overhovedet skal nå det hele,« fortæller hun og forsætter:

»Men opgaven skal afleveres til tiden, koste, hvad det vil. Så må jeg kassere nye idéer og holde fokus.«

Vejlederen hjalp med startvanskelighederne

Sidse Birk har kunnet holde hovedet nogenlunde koldt gennem processen, men havde nogle startvanskeligheder, som hendes vejleder hjalp hende ud af.

»Jeg havde set mig sort på, at jeg kunne gå to veje med min opgave, og kontaktede fortvivlet min vejleder. Jeg vidste ikke, hvilken jeg skulle vælge.

»Jeg skriver blandt andet om forskellen på den, man gerne vil være, og den, man egentlig er. Når de to ikke er ens, er det let at føle skam. Men det nytter ikke noget at skamme mig over, at jeg ikke er kommet længere, jeg må jo bare se at få opgaven skrevet.«

Slutspurten

Ti dage inden aflevering tjekker vi ind ved Gunilla Knudsen og Sidse Birk for sidste gang.

»Der er kommet et ekstra udråbstegn efter fuck,« smiler Gunilla Knudsen og fortæller, at trefjerdedele af opgaven stadig mangler. Hun ser frem til lange dage og nætter med uanede mængder kaffe.

»Min ambition er, at min søster kan læse korrektur 28. maj, men måske det først bliver dagen inden afleveringsfristen.«

Sidse Birk har 17 ud af 20 sider klar og mangler indledning, konklusion og perspektivering. Hun har fulgt sin tidsplan.

»Det er vigtigt for mig, at der er tid til, at så mange som muligt kan nå at læse opgaven,« fortæller hun.

To veninder har fået jobbet som korrekturlæsere på bachelorprojektet: »Korrekturlæsningen er rigtig vigtig. Teksten kan let blive indforstået, og det vil jeg gerne undgå,« fortæller hun.

Sidse Birk er stolt af sit projekt og har også høje forventninger til karakteren.

Gunilla Knudsen på den anden side er rigtig glad for sin idé, fordi skammen ikke fylder i kristendommen, og synd i bibelsk forstand

ikke fylder i sproget i dag. Men hun føler dog ikke helt, at hun har fået samlet det ordenligt, og har derfor nedsat sine forventninger en smule.

Ingen af de studerende tør dog sætte en karakter på deres projekt.

omnibus.au.dk

Omnibus følger de to studerende, indtil karakteren er i hus til sommer. Følg med på omnibus.au.dk

Sidse Birk er vanemenneske: »Jeg sidder altid på den samme stol og skriver. Det er »min« stol, jeg spiser også aftensmad her.«

tre hurtige

Da jeg startede på opgaven, ville jeg ønske, jeg vidste ...

Gunilla: »Hvad der var *do's and don'ts*. Jeg har aldrig skrevet en selvstændig opgave, så jeg kunne godt have brugt noget introduktion til at skrive en.«

Sidse: »Hvor givtigt det er at fortælle om sin opgave til andre. Det giver et godt perspektiv, og man får reflekteret over den.«

Jeg bliver stresset, når ...

Gunilla: »Jeg kommer ofte i tvivl, om jeg overhovedet kan nå det hele, og om det er godt nok.«

Sidse: »Når teknologien driller. Jeg kæmpede næsten en hel dag med en fodnote, der blev ved med at forsvinde. Det kan jeg ikke overskue.«

Det bedste break fra opgaven er ...

Gunilla: »Netflix – uden tvivl. Jeg har lige set »Orange is the New Black«, den er virkelig god.«

Sidse: »Det var, da jeg holdt påskeferie i Irland. Jeg havde forinden sendt fem sider til min vejleder og tog af sted med god samvittighed.«

Gunilla Knudsens blyant skal spid-ses mange gange: »Først skriver jeg min opgave i hånden, derefter skriver jeg den ind på computeren – det giver mig et bedre overblik.«

På vej mod nye horisonter?

EKSTERNE MIDLER Forskere fra AU har med 215 ansøgninger til EU's nye rammeprogram Horizon 2020 sat rekord i antallet af ansøgninger til et rammeprogram fra EU. Forskerne har sendt ansøgningerne i marts og april, og hver især venter de på at høre, om deres ansøgning resulterer i en bevilling, hvilket de får besked på i august og september. Sammen med dem venter institutledere, dekaner og rektor, som har intensiveret presset på forskerne for at få dem til at søge flere eksterne midler.

af Lotte Bilberg

illustration: Morten Voigt

Leder af Forskningsstøtteenheden, John Westensee, vurderer, at rekorden i antal ansøgninger til et EU-rammeprogram fra forskere ved Aarhus Universitet skyldes det fokus, som rektor, dekaner og institutledere gennem især det seneste år har haft på vækst i den eksterne finansiering af forskningen.

Men at langt flere forskere end tidligere rent faktisk har været klar til at søge bevillinger ved første ansøgningsrunde til EU's nye rammeprogram Horizon 2020 (H2020) her i foråret, ser han derimod delvist som resultat af et tiltag, som universitetsledelsen tog for to år siden som led i en overordnet strategi om at tiltrække flere eksterne bevillinger til Aarhus Universitet.

Hvordan løser vi det?

Forskningsstøtteenheden havde blandt andet ved at dykke ned i stakke af dokumenter fra EU på daværende tidspunkt analyseret sig frem til, at tværfaglighed ville blive det helt store dyr i åbenbaringen i H2020. Derfor skulle mange forskere ifølge John Westensee indstille sig på lidt af en forandring, hvis de ville gøre sig håb om at få del i de kommende bevillinger i hård konkurrence med blandt andre forskere fra hele Europa.

»EU har i sine tidligere rammeprogrammer været meget målrettet i sine opslag. Man har for eksempel sagt: Vi vil gerne have nogle resultater inden for den her form for kræft, og det er det her, I skal undersøge. Derfor var det let at forholde sig til, hvilke forskere der havde en mulighed for at få en bevilling,« siger John

Westensee. Han fortsætter:

»Da vi lavede vores analyser, kunne vi se, at i stedet for at sige til forskerne, hvad de skulle forske indenfor, var man mere inde på at formulere et problem som for eksempel, at vi har for lidt rent vand – og så spørge forskerne: Hvordan løser vi det? Så hvor en forsker i de tidligere opslag fra EU så at sige fik en bevilling på at være ekspert inden for et snævert felt, lægger EU i H2020 op til, at forskerne skal arbejde tværfagligt for at komme med løsninger på komplekse samfundsproblemer.«

Forskere fra alle hovedområder

AU nedsatte på den baggrund seks grupper hver med forskere fra de fire hovedområder i august 2012. Grupperne blev sat sammen ud fra den gang seks emner (som siden er blevet til syv) i den ene af de i alt tre søjler, der tilsammen udgør H2020.

Samfundsudfordringer (Societal Challenges) er overskriften på søjlen.

»Det er her, du har de fleste penge, og her, forskerne indgår i samarbejdsprojekter med mulighed for at hente bevillinger fra tre millioner euro og opetter,« forklarer John Westensee om baggrunden for at satse inden for denne søjle, der alt i alt har en pulje på 221 milliarder kroner, som blandt andre forskere kan søge i perioden 2014-2020.

Forskningsskyts

Ekspertgrupperne har især spillet en rolle i det lobbyarbejde, der er foregået i forsoget på at præge indholdet af programmerne i H2020, ved at påvirke både Uddannelses- og Forskningsministeriet, Europa-Kommisionen og Europa-Parlamentet.

»Vi er kommet med nogle input, som på grund af grupperne har været fagligt bredt funderede, og vi har

fakta

ST henter 50 procent af de samlede eksterne midler til AU

Tommelfingerreglen er, at ST henter 50 procent af de samlede eksterne midler, HE 25 procent, AR 12,5 procent og BSS 12,5 procent. Desuden kommer ca. 300 millioner fra Aarhus Universitetshospital.

40-50 procent af al forskning på AU er dækket af eksterne bevillinger.

25 procent af hele AU's drift er finansieret via eksterne bevillinger.

Kilde: Forskningsstøtteenheden

oplevet, at både kommissionen og parlamentet af den grund har lyttet mere til vores synspunkter,« siger John Westensee.

AU har også givet input til Uddannelses- og Forskningsministeriet forud for møder i Bruxelles, hvor ministeriet har skullet tilkendegive den danske holdning i forbindelse med rammeprogrammet.

»Også i forskningsministeriet har man været positive over for, at det, vi kommer med, er fagligt bredt funderet. Og at man vægter, at input til den danske dagsorden kommer fra en gruppe af forskere, afspejler også den ændrede holdning til, hvem man gerne vil støtte set i forhold til tidligere, hvor det meget har været stærke professorers egeninteresser, der er blevet promoveret.«

John Westensee konkluderer:

»Jeg tror, vi har haft en politisk effekt både på nationalt og internationalt plan, fordi vi har haft held til at påvirke den danske dagsorden, men den effekt skal måles på den lange bane.«

Kontant afregning fra EU

Derimod er der kontant afregning på den korte bane, når bevillingsgiverne i EU efter sommeren tilkendegiver, hvilke ansøgninger der resulterer i klingende forskningsmønt til forskere på universiteterne rundt om i Europa.

»Hvis AU er så stærk forskningsmæssigt, som vi mener er tilfældet, bør vi ligge væsentligt over niveau i

forhold til gennemsnittet i Europa. Hvis alle europæiske forskere er af gårde, hvilket ofte er tilfældet i forbindelse med et nyt program, bør vi klare os bedre end for eksempel syd- eller østeuropæerne. Jeg vil sige, at hvis succesraten ligger på 5-10 procent i gennemsnit, bør vi ligge på omkring 10-15 procent, fordi vi kommer fra en stærk forskningsinstitution.«

Nervositet

John Westensee lægger trods det ikke skjul på, at hans nerver er lidt på højkant på grund af den ændrede tilgang i relation til tildeling af midler, som der er lagt op til fra EU's side.

»Jeg er lidt nervøs, fordi vi ikke har en klar fornemmelse af de reelle kriterier for tildeling af bevillinger. Vi har senest diskuteret det i forskningsbåndet, for hvis nu succesraten bliver lavere, og vi ikke får så mange bevillinger, som vi håber på, hvordan får vi så motiveret forskerne til at blive ved med at sende ansøgninger? Og det er også et spørgsmål, der ofte bliver stillet blandt institutledere, i dekanaterne og i rektoratet lige for tiden. Alle er usikre.«

Læs mere om forskningsansøgninger på de næste sider. ➤

fakta

Forskere kan søge 592 milliarder kroner fra 2014 til 2020

EU's nye rammeprogram for forskning Horizon 2020 (H2020), rummer en samlet pulje på 592 milliarder kroner, som blandt andre forskere kan søge i perioden 2014-2020.

H2020 er inddelt i tre søjler, hvor søjlen Samfundsudfordringer (Societal Challenges) har den største pengetank på i alt 221 milliarder kroner. Desuden er der søjlen Videnskabelig topkvalitet (Excellent Science) med en samlet pulje på 182 milliarder kroner og søjlen Industrielt lederskab (Industrial Leadership) med en samlet pulje på 127 milliarder kroner.

Forskere, der søger inden for søjlen Samfundsudfordringer, skal forske inden for syv emner med overskrifterne:

Sundhed

Bioøkonomi

Energi

Transport

Klima

Rummelige samfund

Sikre samfund

Kilde: Ufm.dk

AU forbruger over halvanden milliard eksterne kroner om året

AU forbruger 1,6 milliarder kroner om året i eksterne midler. Forbrug er en gennemsnitlig opgørelse over forskernes aktivitet spredt ud over et antal år.

Kilde: Forskningsstøtteenheden

Champagne – eller sure miner?

af Lotte Bilberg

illustration: Morten Voigt

Lektor Martin Brynskov fra Institut for Æstetik og Kommunikation – Participatory Information Technology er en af de mere garvede forskere, når det kommer til at søge ekstern finansiering, ofte sammen med mange internationale partnere.

Søgt om 7,2 millioner euro

Han har da også været med til at sende flere ansøgninger her i første ansøgningsrunde til EU's nye rammeprogram Horizon 2020 (H2020). For eksempel er han koordinator på en hovedansøgning om en bevilling på 7,2 millioner euro i delprogrammet Information and Communication Technologies i den søjle, der har overskriften Industrielt lederskab (Industrial Leadership).

»26 har ansøgt. Og de kan finansiere ca. fem forskningsprojekter, så vores chancer er en ud af fem. Jeg aner ikke, hvordan vi står. Men når vi har brugt så lang tid på det, er det jo ikke fordi, jeg regner med, at vi kun har en lille chance.«

Hvordan reagerer I, hvis I får bevillingen?

»Så hiver vi selvfølgelig proppen af en flaske champagne.«

Og hvis ikke I får bevillingen?

»Så er vi sure på grund af alt det arbejde, vi har lagt i at få den.« griner Martin Brynskov. Han fortsætter:

»Men skulle det gå sådan, består opgaven i at få det brugt på en anden måde. Så søger vi nogle andre penge i lignende konstellationer.«

Sidder med i ekspertgruppe

Martin Brynskov er desuden en af de forskere, der sidder med i en af de seks ekspertgrupper, som er nedsat i forløbet på at tiltrække flere eksterne forskningsmidler til Aarhus Universitet.

Han vurderer, at grupperne primært spiller en rolle på de eksterne linjer i for-

hold til at fremme AU's interesser i dialog med for eksempel Det Frie Forskningsråd på nationalt niveau. Og for eksempel i dialog med tilsvarende internationale ekspertgrupper, der er med til at forme EU's nye rammeprogram H2020.

Grupperne har skabt hul igennem

»Ekspertgrupperne har skabt hul igennem til de muligheder, der ligger uden for AU.

Myndigheder, som udformer *calls* (de opslag, som forskerne kan søge, *red.*), vil gerne have indspark fra alle mulige. De vil selvfølgelig helst have koordinerede, kvalificerede indspark, da det gør deres arbejde nemmere, hvis vi kan udtrykke os med én stemme. Og tager vi en masse partnere med, er det også nemmere for dem, der skal forholde sig til indsparkene, hvis vi kan sige: Vi fra Danmark, Skandinavien eller Nordeuropa mener sådan og sådan.«

Strategisk arbejde systematiseret

Derimod er Martin Brynskov mere tvivlende i forhold til, om den ekspertgruppe, hvor han sidder, er lykkedes med en anden opgave, som går ud på at skabe større opmærksomhed om mulighederne for at søge eksterne midler til mindre erfarne forskere i de faglige miljøer.

»Jeg har selv været med til at formidle, når der er kommet EU-opstartsmidler, som forsvinder på en halv eftermiddag, fordi der er for få af dem, og det derfor er vigtigt, at forskere, som kan have gavn af dem, ved noget om det. Men jeg oplever ikke, at vi som gruppe har haft held til at kommunikere ud til de faglige miljøer.«

Han oplever nærmere, at ekspertgrupperne på de indre linjer har været med til at gøre det lettere at være i dialog med Forskningsstøtteenheden.

»Vi har nu en igangværende dialog, som betyder, at Forskningsstøtteenheden ved, hvad der foregår i forskningsgrupperne. Så i stedet for, at vi bare en gang imellem kommer for at sige: »Hej, nu skal jeg lave den her ansøgning, kan I hjælpe?«, og Forskningsstøtteenheden først skal til at sætte sig ind i hele projektet, har man systematiseret det strategiske arbejde med støtte til forskningsansøgninger på AU.«

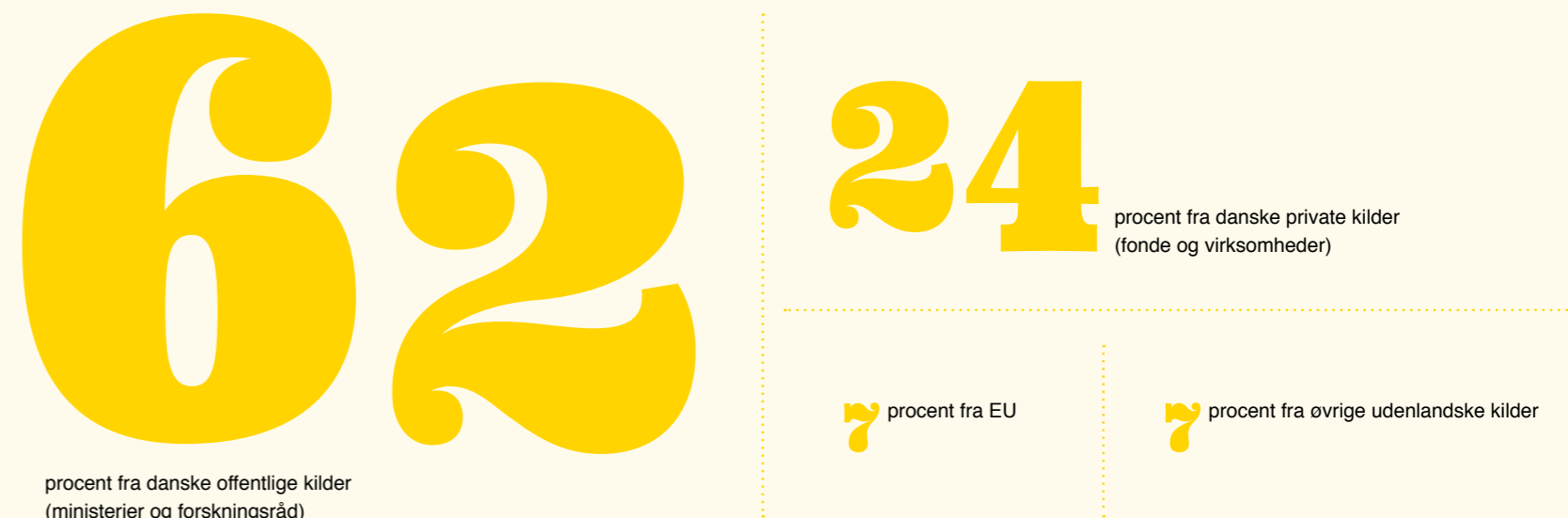
”

Jeg oplever ikke, at vi som gruppe har haft held til at kommunikere ud til de faglige miljøer.

Martin Brynskov, lektor

Her henter forskerne de eksterne midler

Kilde: Forskningsstøtteenheden

AU får 25 procent af sit samlede budget fra eksterne midler.

fakta

AU-ansøgninger til Horizon 2020

Foreløbigt har Forskningsstøtteenheden assisteret i forbindelse med 215 ansøgninger til Horizon 2020.

52 af disse ansøgninger har AU som koordinator, hvilket betyder, at AU står til at modtage en større del af den samlede bevilling, hvis der opnås bevilling.

Sådan fordeler de 215 ansøgninger sig på AU's hovedområder

Science and Technology	133
Health	35
Arts	25
Business and Social Sciences	22

Kilde: Forskningsstøtteenheden

Svar – og du er tættere på en bevilling:

Hvad får EU ud af at give dig en stor pose penge?

af Lotte Bilberg

»Vi går glip af bevillinger, fordi vi ikke i tilstrækkeligt omfang får beskrevet det *impact*, som for eksempel EU får ud af at støtte et projekt.«

Sådan siger lektor Peter Kristensen fra Institut for Ingeniørvidenskab – Molecular Engineering, som er rutineret i at søge bevillinger fra for eksempel EU's rammeprogrammer for forskning. Og nok så interessant i denne sammenhæng er han evaluator, hvilket vil sige, at han er med til at bedømme andre forskeres ansøgninger til EU's nye rammeprogram Horizon 2020 (H2020).

Er det indlysende?

»Som forskere tænker vi videnskabeligt, og derfor beskriver vi ned i mindste detalje vores projekt i videnskabelige

termer, og så mener vi, at det er indlysende for en bevillinggiver, hvad vedkommende får ud af at støtte projektet. Derved falder vi igen og igen i den groft, at vi ikke får formidlet udbyttet af forskningen klart nok til dem, der skal give os penge.«

Bevillingsgivernes spørgsmål

Forskere skal med andre ord ifølge Peter Kristensens erfaringer som forsker og evaluator blive bedre til at give klare svar på de spørgsmål, som bevillingsgiverne stiller, når de sidder med en ansøgning.

»Som for eksempel: Hvad får Europa ud af at støtte projektet i konkurrencen med USA? Hvordan kan EU differentiere sig i forhold til Japan ved at støtte projektet? Forskere falder nemlig ofte på manglende beskrivelse af *impact* og ikke nødvendigvis på det videnskabelige indhold i en ansøgning.«

Den anden side af skrivebordet

At Peter Kristensen har valgt at være evaluator i første runde til H2020, er en helt bevidst strategi.

»Jeg har valgt at sidde på den anden side af skrivebordet i denne omgang, fordi det giver mig en større forståelse for, hvad der skal til for at få succes med en ansøgning. Jeg skal vurdere 9-10 ansøgninger, og den viden, jeg får i den forbindelse, bruger jeg, når jeg skal indsende en ansøgning til Horizon 2020 i en senere runde i efteråret.«

Forskere drager nytte

Også andre forskere på Institut for Ingeniørvidenskab drager nytte af Peter Kristensens erfaringer som evaluator.

»På Institut for Ingeniørvidenskab har vi oprettet en database med navne på evaluatore, så de forskere, der er i gang med en ansøgning, kan få den set igennem af en tidligere evaluator, inden de sender den. Vi trækker på

den måde på hinandens erfaringer på instituttet.«

Med i ekspertgruppe

Peter Kristensen sidder også i en af de seks ekspertgrupper, der er nedsat for at få flere forskningskroner til at trille ind på AU's konti. Som erfarne forsker har han stort udbytte af de faglige diskussioner i sin gruppe.

Derimod mener han ikke, at gruppen endnu har formået at sprede ret meget viden ud til de mindre erfarne forskere i fagmiljøerne, sådan som det ellers også er hensigten.

»Vi diskuterede det faktisk på vores seneste møde, for vi skal blive bedre til at kommunikere til de mindre erfarne forskere, hvordan de bedst muligt kommer gennem bureaukratiet i for eksempel EU. Men vi mangler endnu at finde de vises sten i forhold til, hvordan vi bedre kommer i kontakt med forskere ude i miljøerne.«

Flest VIP eller TAP blandt de højest lønnede på AU?

Dom selv ud fra listen med titler på og lønninger til de 70, der får mest i lønningsposen.

Uddannelses- og forskningsminister Sofie Carsten Nielsen (R) er af Uddannelses- og Forskningsudvalget blevet bedt om at svare på følgende spørgsmål:

»Ministeren bedes oplyse, om det er korrekt, at de 70 højest lønnede på Aarhus Universitet er ansat i administrationen?«

At de 70 højest lønnede på AU er ansat i administrationen, er et skøn, som professor emeritus Martin Paldam fra Institut for Økonomi er nået frem til i en analyse af reorganiseringen af AU. Dette skøn er oplyst som baggrund for spørgsmålet fra Uddannelses- og Forskningsudvalget til uddannelses- og forskningsministeren.

Professoren har senest fremført sit skøn i en artikel i *Information* i maj med overskriften »Administrationen får toplønninger på Aarhus Universitet.«

Rektor Brian Bech Nielsen er i samme artikel citeret for, at han ikke mener, at administrationen dominerer lønningslisten på AU. Universitetsdirektør Jørgen Jørgensen udtrykker samme holdning i en nyhed med overskriften »Information om de 70 højest lønnede på Aarhus Universitet« på medarbejdere.au.dk.

Dom selv. *Omnibus* har bedt om aktindsigt i listen (vi har slettet navne). Du finder den på omnibus.au.dk (*lobi*)

fra **OMNIBUS**.dk

AU's regnskab 2013:

Underskud 60 millioner kroner større end forventet

Aarhus Universitet kommer ud med et underskud på 141 millioner kroner i regnskabet for 2013. Det er 60 millioner kroner mere end det budgettede underskud på 81 millioner kroner.

AU skal ikke ud i en ny sparerunde som følge af underskuddet på 141 millioner kroner, da bestyrelsen har besluttet at dække det ind via egenkapitalen.

Færre finanslovsindtægter

Som forklaring på det uventede store underskud fremhæver universitetsdirektør Jørgen Jørgensen specielt to forhold. Han peger for det første på, at AU har fået ca. 25 millioner kroner færre i finanslovsindtægter end budgetteret. Han forklarer om dette forhold:

»Vi er for det første blevet straffet for en ubalance, hvad angår udvekslingsstuderende. Vi sender ikke nok studerende ud i forhold til dem, vi tager imod, og det er vi blevet bonnet ca. 14 millioner for. Og for det andet har vi fået reduceret vores bevilning med 11 millioner kroner, fordi lønstigningerne ved de seneste overenskomster ikke blev så store, som man forventede, da man lavede finansloven.«

Fejlskøn til 27 millioner

Jørgen Jørgensen forklarer det andet forhold med en fejlurdering i skønnet over antal ansatte, da man ved årsskiftet måtte konstatere, at der var flere ansatte på AU, end man løbende havde vurderet i 2013. Det betød uforudsete hensættelser til feriepenge på ca. 27 millioner kroner.

»Hvis du lægger de ca. 25 og ca. 27 millioner kroner sammen, har du godt 50 millioner. Hvad angår de resterende millioner op til afvigelsen på de 60 millioner, har vi en alenlang liste med op- og nedadgående afvigelser i forhold til budgettet« siger Jørgen Jørgensen.

Bestyrelsen får første status på budgettet for i år på det næste bestyrelsesmøde i juni. Bestyrelsen har nikked til et budgetteret underskud på 60 millioner kroner for 2014, men herefter er det slut med godkendte underskud, da AU's budget skal være i balance fra 2015. (*lobi*)

Læs hele artiklen og kommentarer fra flere bestyrelsesmedlemmer på omnibus.au.dk

Agnethe Sørensen i færd med at pakke inden afrejsen til Ukraine, hvor hun 25. maj var valgobservator ved præsidentvalget. I dagene op til har hun spændt fulgt situationen i landet: »Men vi skal primært være i Kijev, og urolighederne er lige nu koncentreret i Østukraine,« siger hun.

AU-studerende til præsidentvalg i Ukraine

VALGOBSERVATOR Urolighederne i Ukraine har hele verdens opmærksomhed. Midt under konflikten sendte organisationen SILBA medlemmer til det konfliktramte land som valgobservatorer ved præsidentvalget 25. maj. En af dem er AU-studerende Agnethe Sørensen.

af Sara Rosenkilde Kristiansen og Marie Groth Andersen
foto: Anders Trærup

De fleste er godt tilfredse med at betragte den anspændte situation i Ukraine på behørig afstand via tv og avisspalter. Men ikke Agnethe Sørensen, der læser International Studies på AU.

»Jeg er meget draget af situationen i Ukraine lige nu. I kraft af mit studie interesserer jeg mig for international politik, og situationen i Ukraine er helt aktuel og foregår på et højt niveau, hvor mange internationale aktører er inde over. For eksempel EU, hvordan stiller de sig over for Rusland? Og hvilken rolle påtager FN sig? Samtidig vil jeg gerne

opleve konflikten i virkeligheden, for medierne vinkler jo typisk sagen på én bestemt måde,« fortæller hun dagen før sin afrejse til det konfliktprægede land, hvor hun få dage senere fungerede som valgobservator ved præsidentvalget 25. maj.

Fornem opgave

Agnethe Sørensen rejste med organisationen SILBA (Support Initiative for Liberty and Democracy), som arbejder for at sikre demokrati og frihed i de østeuropæiske lande ved hjælp af frivillige valgobservatorer, blandt andre studerende. Hun ved på forhånd, at det bliver en udfordring i et land, hvor mange tvivler på, at det reelt er muligt at afvikle et legitimt valg.

»Det er en fornem opgave, vi har, og for mig at se er det i Ukraines interesse,

at vi er der. For hvis det lykkes at afvikle et frit valg, kan vi formidle vores observationer til pressen. Lykkes det omvendt ikke, er det jo også vigtigt at få ud.«

Sommerfugle i maven

Hun lægger ikke skjul på, at det er med sommerfugle i maven, at hun rejser af sted.

»Jeg har fulgt situationen nøje og ventede til allersidste øjeblik med at beslutte mig for, om jeg skulle tage af sted. Hvis der igen opstod uroligheder i Kijev, ville jeg ikke tage derned. Men vi skal ikke arbejde i Østukraine, hvor der er mest opstand lige nu, og jeg stoler på, at SILBA har sat sig ind i forholdene.«

Sikkerheden er vigtig

Det bekræfter landsformanden for SIL-

BA, Sofie Marseen. Hun fortæller, at organisationen ikke vil gå på kompromis med sikkerheden i den gode sags tjeneste.

»Det er jo bestemte områder af Ukraine, der er urolige, og der tager vi ikke hen. Vi vil ikke dække steder, hvor vores medlemmer er i risiko for at blive udsat for vold og kidnapning,« siger hun og fortsætter:

»Det er vigtigt, at medlemmerne er klædt på til opgaven. I dagene op til valget holder vi oplæg, hvor vi fortæller dem, at de skal trække sig i situationer, der bliver ubehagelige, eller hvis der opstår situationer, hvor vi ikke længere kan stå inde for observatorernes sikkerhed. Vi sørger også altid for at have en økonomisk buffer, så vi hurtigt kan få transporteret vores medlemmer væk.«

noter

Del dine yndlingssteder med dine medstuderende

Hvor finder jeg en lækker middag? Det fede tøj? Den vildeste koncert? Eller den hyggelige park? Det er sådan noget, der kan være svært at finde ud af, når man er ny i en by.

En gruppe internationale studerende står klar med hjælp. De har netop lanceret websitet #DiscoverCity, der skal hjælpe studerende i Aarhus – og senere København, Odense og Aalborg – med at finde frem til byens mange tilbud som restauranter, caféer, museer, parker, fitnesscentre, butikker, biografteater med mere. Idéen til siden vandt førstepræmien ved National City Branding Competition i 2012, og siden har de studerende arbejdet på at få idéen realiseret. Det er nu lykkedes med støtte fra Aarhus Universitet, Aarhus Kommune, VisitAarhus og Youth Goodwill Ambassadors of Denmark.

Siden er baseret på tips og beskrivelser fra andre studerende og brugere, og alle steder er tydeligt markeret på et kort, så de er lette at finde. Siden er derfor under konstant udvikling, og du kan give dit besyv med ved at dele dine yndlingssteder. (mga)

discovercity.dk

4.418

Antallet af unge, der har søgt Aarhus Universitet som deres første prioritet ved årets kvote 2-ansøgning. Det er et fald på to procent i forhold til sidste år. (mga)

Få del i forskningsfondens millioner

Aarhus Universitets Forskningsfond uddeler hvert år et to-cifret millionbeløb til forskningen på Aarhus Universitet. Fonden vil gerne have endnu flere forskere til at benytte sig af muligheden for at søge et skriveophold på op til to måneder uden beregning i en af fondens tre lejligheder i Møllehuset ved Sandbjerg Gods. Det samme gælder støtteordningen til ph.d.-kurser, forskergruppemøder eller ALIAS-workshops, hvor man kan søge op til 1.000 kroner pr. døgn pr. deltager, hvis arrangementet finder sted på Sandbjerg Gods. Begge dele kan søges løbende. (mga)

Læs mere på auff.dk

Få besked, når din karakter er klar

Datalogistuderende på AU, Kasper Føns, blev træt af hele tiden at logge på mit.au.dk for at tjekke, om han havde fået sine karakterer i løbet af eksamensperioden. Derfor har han udviklet appen STADS Karakterer, der giver dig besked, når dine karakterer er klar, og udregner både dit vægtede og uvægtede gennemsnit. Appen er gratis og kan downloades via Google Play. En IOS-version skulle også være på vej. (mga)

play.google.com

Lene Vestergaard og Christian Budde hygger med te i tunge lerkrus (og cigaretskod i orange askebæger) i stuen i kollektivet anno 1974 i Den Gamle By. (PR-foto: Lasse Lundberg Andreassen)

Fire studerende en uge i kollektiv anno 1974

»Fire unge studerende søges til at bo i en lejlighed, der er indrettet som kollektiv fra 1974.« Sådan skrev *Omnibus* i et opslag på Facebook, som på ingen tid blev delt 31 gange – og set af næsten 7.000.

Interessen for at bo en uge i kollektivet i Den Gamle By var da også overvældende. 60 ansøgninger fra samlet 220 unge strømmede ind, oplyser projektkoordinator Lotte Rystedt.

Tre studerende fra AU endte med at blive blandt de heldige, nemlig Christian Storgaard, der studerer molekylærbiologi, Christian Budde, der læser datalogi, og Lene Vestergaard, der studerer medicin.

Batiktrojerne skal med hjem

»Så er det sidste dag i kollektivet ...«

»Batiktrojerne skal også med hjem i brug! Ellers er det med blandede følelser, jeg tager herfra. Det bliver godt at komme hjem til sine egne ting, men jeg tror virkelig, jeg kommer til at savne stedet.«

»Jeg kommer til at savne farverne, tv'et med én kanal, det analoge kamera, det ikke at have mobil, men især samtalerne.« Skriver Lene Vestergaard i sin dagbog fra ugen tilbage i 1974. Alle de studerende skrev dagbog under deres ophold. Læs den her: kollektivtendgamleby.tumblr.com (lobi)

Eksamen aflyst få minutter efter start

Godt 800 studerende på erhvervsøkonomi sad fredag morgen 23. maj kl. 9.00 klar til at besvare opgaveformuleringen i en tre timer lang skriftlig eksamen i afsætning. Men få minutter inde i eksamen måtte de pænt klappe computerne sammen og gå hjem, da eksamen blev aflyst.

»Ved en beklagelig fejl skete der det, at de vejledende besvarelser til censor blev gjort tilgængelige for alle, så de studerende kunne tilgå dem under eksamen. Selvom der ikke var mange studerende, der nåede at opdage det, var vi naturligvis nødt til at aflyse eksamen,« fortæller Birthe Fournais, der er eksamenskoordinator på Business and Social Sciences.

»Vi arbejder på at finde en ny eksamensdato, og instituttet arbejder på en ny opgaveformulering, og vi er meget kedede af det på de studerendes vegne,« understreger hun.

En af de studerende, der skulle have været til eksamen fredag morgen, er Joachim Krogstrup Mikkelsen, der også er formand for Academic Business Council på BSS.

»Det er træls, at man nu skal til at finde en ny dato, som skal passes ind i alle de andre eksamener, vi har. Det her var min anden eksamen dette semester, og jeg mangler stadig tre. Og alt efter hvordan den aflyste eksamen bliver passet ind i det program, kan det få betydning for vores mulighed for at forberede os på de følgende eksamener.« (mga)

STUDIEMESSE
DEN 1.-3. SEPTEMBER
KL. 10-16 AULAEN,
AARHUS UNIVERSITET

Studenterrådet

Igen i år slår Studenterrådet dørene op til Danmarks største studiemesse den 1. til 3. september, hvor 85 udstillere vil fylde Aulaen og Vandrehallen med gode tilbud til dig som studerende.

De gode tilbud omfatter alt fra tilbud på rejser og computere til mere kulturelle tilbud.

Vi glæder os til at se dig i september!

INDKALDELSE AF INDSTILLINGER TIL LUNDBECKFONDENS FORSKERPRIS FOR YNGRE FORSKERE OG TALENTPRISER 2014

Lundbeckfonden vil igen i 2014 uddele en pris til en yngre forsker under 40 år, der har præsteret fremragende sundhedsvidenskabelig forskning i Danmark. Prisen er en personlig hæderspris på 300.000 kr.

Ligeledes vil Lundbeckfonden uddele fem talentpriser til forskere under 30 år, som har præsteret særligt lovende sundhedsvidenskabelig forskning i Danmark. Priserne er personlige hæderspriser, hver på 100.000 kr.

Priserne uddeles på basis af begrundede indstillinger fra ledende forskere ved de danske universiteter eller højere læreanstalter.

Indstillinger bedes indsendt via fondens elektroniske ansøgningssystem, som findes på www.lundbeckfonden.com, og skal være Lundbeckfonden i hænde senest den 14. juni 2014. Tidligere indstillede kandidater kan genindstilles under forudsætning af, at de fortsat opfylder kriterierne.

Eventuelle spørgsmål kan rettes til forskningschef, cand. med., ph.d. Anne-Marie Engel på: application@lundbeckfonden.com

Lundbeckfonden er en erhvervsdrivende fond med betydelige aktieposter i datterselskaberne Lundbeck, ALK og Falck. Derudover forvalter fonden investeringsaktiver for ca. DKK 12 mia. Afkastet af fondens formue anvendes til støtte af forskning indenfor sundheds- og naturvidenskab. Fonden uddeler årligt 400-500 mio. kr. til forsknings- og formidlingsformål.

Lundbeckfonden
Scherffigsvej 7, 2100 København Ø
Tlf. 39 12 80 00
www.lundbeckfonden.com

LUNDBECKFONDEN

Studenterdrevet konsulentfirma ~ med egen makrelordning

EN DAG MED Emil Smidt Nielsen, der ved siden af cand.merc.-studierne er konsulent og en del af direktionen i det studenterdrevne konsulentfirma Junior Consult. En hurtig type? Ja måske. Men til daglig er der mere shorts og sandaler over dresscoden end skjorte og slips, og frokosten udgøres af makrel med mayo.

Emil Smidt Nielsen har arbejdet i Junior Consult i omkring to år sideløbende med studierne. Inden for et år blev han medlem af direktionen, og han håber, at studiejobbet kan være et springbræt videre til en konsulentkarriere.

af Marie Groth Andersen
fotos: Maria Randima

Emil Smidt Nielsen er sammen med Nina Enggaard ved at forberede et møde med en produktionsvirksomhed i Aalborg, som Junior Consult håber at skrive kontrakt med. De sidder ved glasbordet i Junior Consults modelokale i et ældre baghus i Vestergade i Aarhus. Til daglig er Emil ved at tage en kandidat i erhvervsøkonomi med speciale i International Economic Consulting, mens Nina er ved at færdiggøre sin bachelor i økonomi.

Den potentielle kunde, der omsætter for mere end en kvart milliard om året, har bedt Junior Consult om et tilbud på en kundeanalyse og en konkurrentanalyse.

»Jeg kan desværre ikke fortælle, hvem virksomheden er, for vi har endnu ikke skrevet kontrakt med dem, og så er det også ekstra følsomt, når de har bedt om at få lavet en konkurrentanalyse,« forklarer Emil.

Men hvorfor vælger en så stor virksomhed at samarbejde med et studenterdrevet konsulentfirma?

»En af de ansatte i virksomheden kendte til Junior Consult gennem sin søn, der læser sammen med en af vores konsulenter,« forklarer Emil.

»Faktisk laver vi meget lidt opvarende arbejde. Halvdelen af vores projekter får vi via eksisterende kunder. Den anden halvdel får vi via vores kontakter i erhvervslivet, typisk tidligere ansatte i Junior Consult. Og vi har jo også konkurrencedygtige priser, fordi vi netop er studerende.«

Emil kan med tilfreds mine oplyse, at Junior Consult i regnskabsåret 13/14 omsatte for mere end to millioner kroner, hvilket er rekorden i de 25 år, firmaet har eksisteret.

Masser af ansvar

Nina tager noter, mens de planlægger, hvordan de vil gribe kundemødet an. Hun blev ansat i februar, så projektet her er det første, hun er med på. Emil har arbejdet i Junior Consult i omkring to år og leder derfor projektet.

»Når Nina har været med som konsulent på en række projekter, kan hun selv begynde at lede projekterne og udføre dem sammen med en konsulent. På den måde går det hurtigt med at få ansvar. Jeg er selv blevet en del af direktionen inden for det første år, jeg var ansat,« fortæller Emil og fortsætter:

»Det er det, jeg godt kan lide ved

arbejdet. Vi får hurtigt ansvar, og vi er med lige fra første kundemøde over analysedelen til selve afrapportering til kunden. Som studentermedhjælp hos et af de større konsulenthuse ville man typisk kun være med på en del af et projekt.«

Springbræt til en karriere

For Emil handler jobbet hos Junior Consult ikke så meget om at supplere SU'en. Han ser det som et springbræt til en karriere i et større konsulenthuse efter studierne.

»Jeg tror virkelig, at det er noget,

”

Vi er da en ambitiøs flok, men det betyder ikke, at vi altid går i højpolerede sko og lyseblå skjorter.

Emil Smidt Nielsen,
cand.merc.-studerende

der batter på CV'et. Hvis man gerne vil ud i konsulentbranchen, er det svært at finde et mere relevant studiejob. Jeg kan sige, at jeg har ledet projekter med flere konsulenter. Og gennem mit arbejde i direktionen har jeg været med til jobsamtaler og medarbejderudviklingssamtaler og har haft strategisk indflydelse.«

Selvom han endnu ikke er i gang med sit speciale, afholder det ham ikke fra at begynde jagen på et job allerede nu.

»Jeg går i gang med at søge meget snart. Inden for konsulentbranchen er det normalt, at man skriver kontrakt et halvt års tid, før man er færdiguddannet,« siger han og lyder ikke til at være tyngt af tanken om at blive uddannet til arbejdsløshed.

Bag den pæne overflade

Hos Junior Consult er der ikke brug for skilte som »Din mor arbejder her ikke! Ryd op efter dig selv!« Her er ingen mugne madpakker i krogene eller gamle oldåser på hylderne. På

mødebordet er der vand i glassene og stilrene træskulpturer i vinduet.

»Det skal jo være nogenlunde præsentabelt, når vi skal holde kundemøder her,« forklarer Emil.

Men krads er man lidt i den pæne overflade, skinner studenterlivet igennem.

»Hvis du åbner den hvide låge derovre, så finder du vores barskab. Kigger du ud i vores køkken, vil du se vores makrelordning. Vi har gratis makrel og mayo på kontoret, for det er godt og billigt, og vi har ikke råd til at gå ud og spise frokost på caféerne. Og kommer du forbi en fredag eftermiddag, så er der god sandsynlighed for, at her sidder et par stykker og drikker fredagsøl.«

På hjemmesiden optræder de mandlige konsulenter i sort habitjakke og skjorte, mens de kvindelige konsulenter er i nydelige hvide toppe.

»Vi er da en ambitiøs flok, men det betyder ikke, at vi altid går i højpolerede sko og lyseblå skjorter. Det er ikke det image, vi prøver at skabe. Vi har ingen dresscode, og typisk sidder folk her bare i sandaler og shorts.«

Han hiver fat i sin skjorte og nikker ned mod de pæne, sorte skosnuder.

»Det her er mest fordi, I skulle komme og tage billeder,« griner han.

Ikke bare straight-A students
Jobbet hos Junior Consult handler langt fra kun om at pleje sine karrieremuligheder, siger Emil.

»Det sociale trækker også. Jeg tager tit herved og spiser frokost, selvom jeg ikke skal på arbejde, og om fredagen arrangerer vi ofte at gå til fredagsbar-crawl sammen. Og så er der jo den faste sommerfest, julefrokosten, alumnedagen, strategidagen og strategiseminaret. Det sociale betyder virkelig meget, og det er noget af det, vi lægger stor vægt på, når vi rekrutterer. Fagligheden skal være i top, men vi vil ikke bare have straight-A students, der ikke vil det sociale.«

Ud over Nina og Emil sidder en anden konsulent og arbejder på sit speciale sammen med sin speciallemakker. Studierne har førstprioritet, selvom man som Emil lægger et sted imellem fem og 40 timer om ugen i firmaet.

»Det kan godt være lidt af et puslespil at få til at gå op, men vi har en regel om, at studiet har førstprioritet, og arbejdet er heldigvis meget fleksibelt og kan planlægges efter eksamener og større opgaver på studiet.«

Hos Junior Consult skaber de studerende deres egne studiejobs. Virksomheden er drevet af studerende, der løser forskellige konsulentopgaver for erhvervslivet. Her er Emil Smidt Nielsen og Nina Enggaard i gang med at forberede et kundemøde med en ny, potentiel kunde.

Grundlagt for 25 år siden

Junior Consult blev grundlagt for 25 år siden af en gruppe studerende fra den daværende Handelshøjskolen i Aarhus, der i dag er en del af Aarhus Universitet.

En af grundlæggerne er Karl Kristian Hansen, der i dag er direktør i konsulentvirksomheden Hansen Toft. Dengang havde han ikke lige set for sig, at Junior Consult ville bestå 25 år efter.

»Vi var drevet af en pionerånd og tumlede af sted med opgaverne uden helt at vide, hvordan de skulle gribes an eller faktureres. For mig var motivet helt klart, at jeg ville være konsulent efter studierne. Og det her var en mulighed for at prøve det af og få erfaring.«

Siden har han fulgt Junior Consult gennem årene og har også hjulpet med gode råd undervejs.

»Det er da stort, at Junior Consult stadig eksisterer, og for studerende er det en fantastisk mulighed for at prøve sig selv af inden for en relativt ufarlig ramme og et efterhånden gennemprøvet koncept.«

Efter adskillige år i konsulentbranchen er han også overbevist om, at studiejobbet hos Junior Consult kan være et springbræt til en konsulentkarriere.

»Det er jo ikke bare et spørgsmål om at skaffe sig et studiejob. Det handler om at finde et job, der er relevant i forhold til det, man gerne vil lave efter studierne. Når vi ansætter, kigger vi efter, om ansøgerne har lavet noget lidt ud over det sædvanlige. Og det synes jeg da, de unge hos Junior Consult har. Det viser, at her er en studerende med noget krudt i.«

Både Maria Raahauge og Nine Beier interesserer sig for mad og finder inspiration og opskrifter på blogs, Instagram og Pinterest. Frokosten har de ofte med hjemmefra, mest fordi der ikke rigtig er nogen kantine i nærheden af, hvor de studerer. Det nærmeste madtempel er Storcenter Nord, der blandt andet brillerer med stjernesked til en tyver om fredagen, men det kan godt blive lidt dyrt i længden at hente sin frokost der som studerende.

Er du brodflov, og har du kritiske smagsløg?

Så kan du blive kantineanmelder for en dag for *Omnibus*. Du skal være studerende eller ansat på Aarhus Universitet og gerne madglad og madinteresseret, men som minimum skal du gå op i muligheden for at få et godt, veltillavet måltid mad på AU til en fair pris. Vi anmelder både maden og stemningen i kantinen.

Skriv til omnibus@au.dk

»Kemiske Eva kan helt sikkert noget«

MADANMELDELSE Kemisk Kantine. Navnet pirrer måske ikke ligefrem appetitten, men tag ikke fejl. *Omnibus'* anmeldere var svært tilfredse med især kantinenes salater og småretter.

anmeldt af Maria Raahauge og Nine Beier, kandidatstuderende på oplevelsesøkonomi
fortalt til Marie Groth Andersen *fotos:* Anders Trærup

~ MADEN ~

Vi har hørt godt om Kemiske Eva (kantineleder i Kemisk Kantine, Eva Sillesen, *red.*) og hendes kulinariske kreationer, så vores forventninger er høje, da vi indtager den store buffet af småretter og salater. Der er også forskellige sandwicher i en montre, men hvad dagens ret er, er derimod sværere at gennemskue.

Det viser sig at være pariserbøf og pasta carbonara. Pariserbøf er normalt ikke vores førstevalg til frokost, men den frister med peberrodscreme, rødbeder, kapers og finthakket løg drysset kunstfærdigt oven på bøffen. Den visuelle oplevelse viser sig at være bedre end smagen, for bøffen mangler krydderi, og brødet er tørt.

Vi smager også på en skefuld pasta carbonara, som er lækker og cremet med sprøde skinkestykker. Men det er de indbydende salater og småretter på buffeten, der for alvor får mundvandet til at løbe. Salaten med kokos og æble er lækker, det samme gælder humusen, laksemoussen med wasabi og de bagte squash med karrycreme og pickles. Havtasken er også fin, men det fremgår ikke klart, at den koster ekstra.

Vi kan ikke få øje på nogen vandhane, så man kan tappe sig et gratis glas vand. (Retfærdighedsvis skal det siges, at der findes en vandpost ved indgangen til kantinen, *red.*) Til gengæld er der mange spændende drikkevarer at vælge imellem. Vi skyller frokosten ned med en »kemisk vand« og en rabarbersaft.

Ovenpå de kreative og velsmagende salater skuffer kageudvalget lidt. Det er traditionelt og til den tunge side. Vi prøver en kanelsnegl og en chokodømmekage. Sneglen er godt smasket af remonce og tyk glasur, på den gode måde, forstås. Dømmekagen ser tør ud, men er faktisk o.k. Til at ledsage kagen er der både cappuccino og latte, men vi testede den sorte filterkaffe fra den store kantinekedel med et skvæt frisk mælk. Dejlig stærk og så til bare seks kroner.

~ PRISEN ~

Vi har ingen anelse om, hvor meget vi har købt for, før vi står ved kassen. Det er irriterende, at priserne ikke er lettere at gennemskue. Pariserbøffen plus lidt pluk fra buffeten, blandt andet den lidt dyre havtaske, og en kemisk vand koster 59 kroner.

En skefuld pasta og en tallerken fyldt med salater og småretter samt en rabarbersaft koster 51 kroner. Dertil kommer kage til 10 kroner og en kop kaffe til seks kroner. Til daglig har vi ikke råd til at give 50 kroner for en frokost, men maden er sindssygt lækker, så priserne er faktisk o.k. i forhold til kvaliteten.

~ STEMNINGEN ~

Da vi besøger kantinen en torsdag kl. 12.20, er den propfyldt. Men vi får plads ved et bord med nogle studerende, der er meget imødekommende. Omgivelserne er ikke så spændende, det er menneskene, der skaber den gode, afslappede og hyggelige stemning. Der er mange fyre i kantinen, så man får opmærksomhed som pige. Det tip er hermed givet videre. Og så er personalet i øvrigt søde og gode til løbende at fylde op på fadene og tjekke maden.

~ KONKLUSION ~

Vi er helt vildt tilfredse med kantinenes udvalg. Der er masser af lækker mad at vælge imellem. Det er indbydende anrettet og inspirerende. Kemiske Eva kan helt sikkert noget. Det var en super frokostoplevelse, og vi vil gerne komme igen med vores studiegruppe. Det, der gør, at vi ikke lander på fem kokkehuer, er den lidt kedelige bøf, det tørre brød, de uigennemskuelige priser og det traditionelle kageudvalg. Men kantinen kan klart anbefales.

Mad

Stemning

Mad: 1-5 Omnibus-logoer

- 1 Adr!
- 2 Frokosten glider kun lige ned
- 3 Ikke nogen kulinarisk oplevelse, men maden lukker munden på en knurrende mave
- 4 Glade smagsløg!
- 5 Mums! Her kommer jeg gerne igen ...

Stemning: 1-3 Omnibus-logoer

- 1 Kedeligt/holdt/overfyldt/mennesketomt
- 2 Fint nok, men ikke vildt spændende
- 3 Hyggeligt - gid, at frokostpausen aldrig sluttede!